tus fuit, vt mortuus Scipionum ſepulcro inferretur? Nónne C. Marius nobilem poetam Archiam, rerum Cimbricarum conditorem: Lucullus verò L. Plotium belli Mithridatici ſcriptorem: Pompeius item Theophanem Mitylenæum rerum ſuarum præconem: at Auguſtus Cæſar Virgilium & Horatium incomparabilis ingenii viros, Domitianus pariter Iuuenalem & Statium, vates extra omnem eruditionis aleam poſitos: Baſsianus quoque Antoninus Oppianum Cynegeticωn autorem: Numerianus item imperator, qui Caio patri in imperio ſucceſsit, Nemeſianum bucolici carminis venuſtiſsimum conditorem: Arcadius denique & Honorius Claudianũ grauiſsimum poetam: aliíque alios ſummis & ampliſsimis honoribus proſequuti, ac ſingulari beneuolentia complexi ſunt? Quo magis deploranda eſt temporum horum iniquitas, in quibus Muſarum antiſtites ab iis etiam negliguntur, quorum laudes omnibus ingenii viribus ab interitu vindicare ac ſempiternæ poſterorum memoriæ tradere conantur. Nam hodie principum & regulorum quorundam aulæ à carminibus non minus abhorrent, quàm Iudæus à porco, aut Samius ille Pythagoras à fabarum eſu. vt verè Ouidianum illud hac tempeſtate vſurpare liceat, *Ipſe licet uenias Muſis comitatus Homere, Si nihil attuleris, ibis Homere foras.* Atque huius rei (ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει) non tantùm Lauſus equûm domitor, debellatórque ferarum, ſed illi ipſi qui auguſtiſsimum poetæ nomen ſibi arrogant, præcipua cauſa eſſe videntur. Quod enim Perſius in Satyra de ſuis popularibus queritur,

--ecce inter pocula quærunt
Romulidæ ſaturi quid dia poemata narrent.
Hîc aliquis, cui circum humeros hyacinthina læna eſt,
Rancidulum quiddam balba de nare loquutus,
Phyllidas, Hypſipylas, natum & plorabile ſiquid
Eliquat, & tenero ſupplantat uerba palato.
Aſſenſêre uiri: nunc non cinis ille poetæ
Felix? non leuior cippus nunc imprimit oſſa?
Laudant conuiuæ: nunc non è manibus illis,
Nunc non è tumulo fortunatáque fauilla
Naſcentur uiolæ?

Idem planè mihi de noſtris quibuſdã Phœbicolis non iniuſtè vſurpare videor, qui neſcio quam popularem auram captantes, laudatiſsimã hanc ingenii facultatem apud imperitum vulgus proſtituunt, quoſlibet è mediis tonſtrinis, Phormionũ ritu, carminibus ſuis vndiquaq; commendicatis impendio celebrantes. vt nihil referam quàm immaturos interdum fœtus enitantur, nimiúmque feſtinando, cæcos interdum pariant catulos.

Sed, ne longiùs à propoſito digrediar, ad Callimachum meum redeo, qui & ipſe ob ingenij excellentiam & carminis venuſtatem Philadelpho & Euergetæ AEgyptiorum regibus (Strabone teſte) ita acceptus fuit, vt in intimam familiaritatem vtriuſque receptus, & regiæ bibliothecæ, quæ tum Alexandriæ erat, magiſter ſit conſtitutus. Qua quidem occaſione factum eſt vt multis ille à ſe doctiſsimis libris conditis, vetuſtiſsimorum temporum hiſtoriam, & ſacrorum origines ingenioſè protulerit: quorum iacturam & interitum alicubi deplorat Cœlius Rhodiginus. Quum autem ex omnibus